1855 Ms 5/48 1855

Taij Andrásnak.

Tekintetes úr!

A véletlen úgy akarta, hogy becses fölhívásá-
nak ily későn tegyek eleget. Ugyanis mivel, s a
fölhívás azalatt érkezvén, úgy elvegyült
holmi iratok közt, hogy csak ma tűnt
a szemembe. Azért ezer bocsánat! mert
igen sajnálnám, ha tiszteletlenség vádjával
sújtana az, kit gyermekkorom óta csak tisz-
telni tanultam.

Becses hajlamába ajánlván magamat,
vagyok
Tekintetes úrnak
alázatos szolgája

Nagy-Kőrös, oct. 24. 855.

Arany János

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Ágay egy emlékkönyvi lapot küldött
Ámynak, (ez a levele lesz az első levelei közt
a 108.) Ámy az utolsó könyve végéből is
leírt ~~sort~~ versszakot, kérdve ismét:
Ön ki nagyok, ah ki szólóak, ..

Jeles, magasztos korban élni . . .
azután 2 verssort kihagy, s a két utolsót írja le.
Ágay a kézírásával együtt a levelet is beköttette
emlékkönyvébe.

ad Ms 5/48 1855

[részlet] 401. l. 2

Fáy András emlékkönyve Nagykőrösön
Irod. Közl. 1912. XXII. évf. 430–433.

Fáy 1855. szept. küldhette le emléklapját Aranynak.
Fáy levele Arany Akad. kiadású összes levelei közt 108. sz.
Arany a Dalnok búja végéről írt be pár versszakot,
ennek: Oh ki nagyok, oh ki kicsinyek. – félig magamat
kellene elől. – ezt a versszakot hagyta, utána következő
kettőt kihagyja, s az utolsó két versszakkal fejezi be.
Ezzel a levéllel küldi meg:

Tekintetes úr!

A véletlen úgy akarta, hogy becses felhívásának
ily későn tegyek eleget. Utazni készülvén s a felhívás
az alatt érkezvén, úgy elvegyült holmi csomagok
közt, csak ma tűnt szemembe. Azért ezer
bocsánat! mert igen sajnálnám, ha tiszteletlen-
ség vádjával sujtana az, kit gyermekkorom
óta [illegible] tisztelni tanultam.

Becses kegyelmébe ajánlván magamat, vagyok
Tekintetes Úrnak

Nagy-Kőrös, oct. 24. 1855. alázatos szolgája
Arany János

U. abban és az emlékkönyvbe [illegible], Részlet
[illegible]
Az emlékkönyv Nemz. Múz. Quart. Hung.
1938.

A mai kijelölt elnöki és főtitkári helyisé-
geken felül
összesen 1 terem (II. em.).

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA